

RAŠTAI SUAHELIŲ KALBA

Karli Lai

Tikra istorija iš Australijos.

Džeredas nuėjo į sekmadienę mokyklą ir atsisėdo su savo bendraklasiais. Jis pastebėjo, kad į klasę atėjo berniukas, kurio nepažinojo, ir atsisėdo už poros kėdžių.

Džeredo mokytojas, brolis Trudgenas, visai klasei nusišypsojo. „Tai Emanuelis! – tarė jis. – Jis su šeima ką tik persikėlė į Australiją. Tai pirmasis jų sekmadienis mūsų apylinkėje!“

Džeredas pagalvojo, kad gali būti sunku eiti į naują apylinkę. Jis bandys tapti Emanuelio draugu.

Brolis Trudgenas išsitraukė Šventuosius Raštus. „Visi atsiverskime 3 Nefio knygą“, – pasakė jis.

Džeredas atsivertė Raštus ir pažvelgė į Emanuelį. Šis neturėjo Raštų.

Džeredas plačiai nusišypsojo ir pasilenkė link jo. „Labas, aš Džeredas, – pasakė jis. – Jei nori, galime naudotis tais pačiais Raštais?“

Emanuelis irgi nusišypsojo. „Hm, aš nelabai moku angliškai, – pasakė jis. – Atsiprašau.“

„Kokia kalba tu kalbi?“

„Suahelių.“

Džeredas nežinojo nė žodžio suahelių kalba. Likusią pamokos dalį jis su Emanueliu daug nekalbėjo.

KYTO NEGLO ILLUSTRACIJA

Tą vakarą per vakarienę Džeredas papasakojo savo šeimai apie Emanuelį.

„Jis atrodo labai malonus, – pasakė Džeredas. – Bet mes negalime vienas kito labai gerai suprasti.“

Mama linktelėjo galvą. „Emanueliui ir jo šeimai šiuo metu nėra lengva, – pasakė ji. – Jie turėjo labai staigiai palikti savo šalį, nes ten vyko blogi dalykai. Jie viską paliko.“

Džeredas suraukė antakius. Kaip jaustųsi, jei rytoj reikėtų palikti namus ir persikelti į visiškai naują šalį? Būtų labai sunku!

Norėčiau kaip nors padėti Emanueliui, – pagalvojo jis. – Tačiau kaip?

Ruošdamasis miegoti Džeredas negalėjo liautis galvoti apie Emanuelį. Jis atsisėdo prie stalo pasiėmęs savo Mormono Knygą ir perskaitė kelias eilutes. Skaitydamas Raštus jis visada jausdavosi geriau. Šį vakarą jie taip pat priminė jam, kad Emanuelis neturėjo Raštų, kuriuos galėtų skaityti. Džeredas užvertė Raštus ir spoksojo į viršelį. Tada jis pašoko nuo kėdės ir išskubėjo į prieškambarį.

„Mama! – sušuko jis. – Manau, kad žinau, kaip padėti Emanueliui!“

Kitą sekmadienį Džeredas nekantravo susitikti su Emanueliu. Jis sėdėjo su kitais diakonais maldos namuose ir laukė ant kelių pasidėjęs naują Mormono Knygą. Misionieriai padėjo jam gauti šį ypatingą egzempliorių, skirtą kaip tik Emanueliui.

Norėčiau kaip nors padėti, – pagalvojo Džeredas.

Kai Emanuelis su šeima įėjo į maldos namus, Džeredas nusišypsojo ir pamojavo jam. Emanuelis atrodė sutrikęs, kai atsisėdo šalia Džeredo. Tačiau jo akys išsiplėtė, kai Džeredas padavė jam Mormono Knygą.

„Man?“ – paklausė Emanuelis.

Džeredas linktelėjo galvą.

Emanuelio akys nušvito. Jis ėmė vartyti Mormono Knygos puslapius. „Suahelių kalba“, – tarė jis. Jis nusišypsojo Džeredui ir priglaudė knygą prie krūtinės. „Ačiū!“

Džeredas šypsojosi ir jautė šiltą jausmą. Jis žinojo, kad negali pagerinti visko Emanuelio gyvenime, ir jie vis dar negalėjo gerai susišnekėti vienas su kitu. Bet tai niekis. Jiems nereikėjo kalbėti ta pačia kalba, kad galėtų draugauti! ●

„Atjauta yra Kristaus savybė. Ji kyla iš meilės kitiems ir ji neturi ribų.“

Vyresnysis Yjanas S. Ardernis iš Septyniiasdešimties, „Mylėk savo artimą“, 2023 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.